

1 הלם העתיד

הצעירה הזו שדינה נחרץ לגסיסה, כמה לפטע לתחיה

השימוש במושג "אירופה" החל רוחה במאות ה-14 וה-15, אבל הפק למושג נפוץ ומקובל רק במאות ה-17 וה-18. רק אז החלו להופיע המושגים "אדם אירופי" ו"תרבות אירופית". מה שהיה אדריכלית מושחת לו מזון מבון מאלי: "אירופה" כسم של תרבות מיוחדת, דרך חיים, ערכיהם והישגים. אחר כך הספיקו אותה, והנה עכשו שוב משרים לפתחה

מאת יעקב שביט

"אולם שלום ושלולה יבווא לא-ץ אסיה; ואו תהיה אירופה מכרכת הרוח", התנבאה הסבילה האחת (ספר שליפֶּר). "שמעו עמי אסיה ואירופה ההרים: מה פפיקות הנפט, בעיקר המדינות העבריות, להווריה של ברכיהם. כתבו או - גמארים הנשחים האלה השמורים בארכיוון - כי זותי נקמתם של הקולני-אליז'ים והאמפריאליז'ים. העמים המשועבדים והמנוצ'לים מן העבר הקרוב הפכו עכשו, בכוח אוצרות הטבע והמוון, לא-ודן אירופה, המשעבדת והדמנצ'ת מן העבר הקרוב. גם דוגמאות היסטוריות לא חסרו. הנה, כך נכתב, למשל, מה שלא עלה בידי הצבאות המוסלמיים להציג בسنة 732, כסקלר מרטל בדם בפואטו התקדמת צפונה מן הפירנאים, משיגים עכשו המוסלמיים בכוח הנפט והזרע בותחנות, ולא מעת גת פריך ציפין עם הפרסומות של גורצ'יז'ם. החולו בהיסוס רב, בוחרות, מחשש לא להזרנו מדי ולחדרות, ולא מעת גת פריך לכשלונו.

מלחמות העולם השנייה באה רק עכשו לסיומה: תמה "המלחמה הקרה". סדרי אטלנט, אויל גם הסדרי רוסי היננס. עוברים לנפינו מן העולם, "אביב העמים" של 1848 שב ומפיזע, אבל אולם יולד אירופה חדשה בגרמניה והבכו את המתנכבים ואית הנבאות להמון גדור ורב. הכל יחו שטחן להחמצ' את משק כנפי היסטוריה. עננים: רוסיה וארצאות הברית: עכשו, אמרום, עתי רים לקום שני ענקים אחרים: אירופה ויפן.

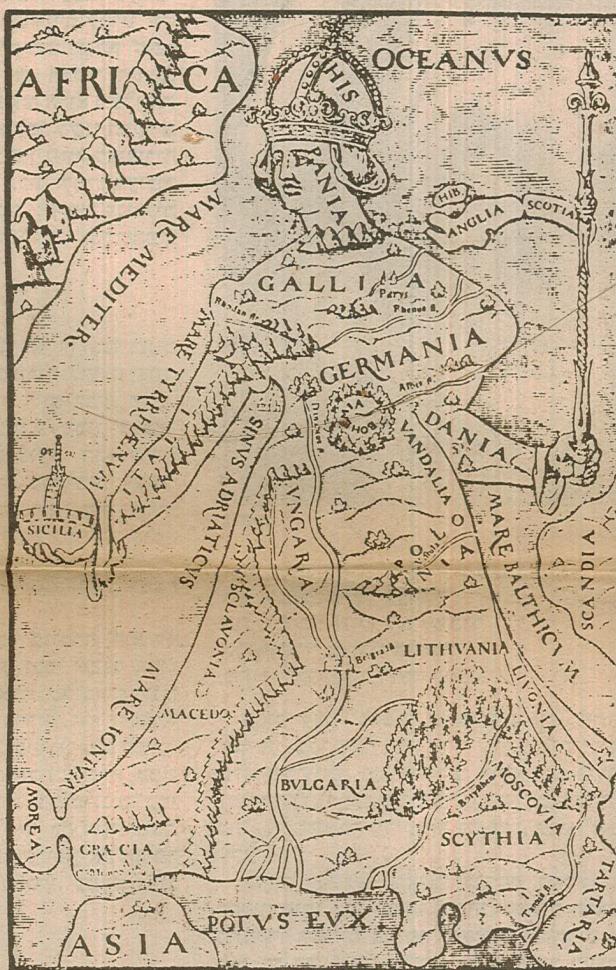
• • •

אירופה זאת, שמתנכבים עליה, היא בעצמה יצור חדש למורי. שמה מופיע אומנם במיתולוגיה ובגיאוגרפיה היוונית וההלניסטית, כארצויות של יפת בן נח, אבל במרוצת ימי הביניים המושג הרוחה היה "העולם הנוצרי". זה לא כלל את כל אירופה, אבל כלל לעומת זאת אוורים שמחוץ לה, והশמונות הגיאוגרפיה של המושג נותרה מעופרת. רק בשלבי ימי הביניים, כפי שמתאר את התקהיל דניס האיידיאי, 1957 (1968), החל השם "אירופה" להופיע בטקסטים שונים, ולסמל ישות גיאוגרפית-תרכובית מוגדרת, אך עדין מעופפת מאוד שחולל גבולותיה.

מן הבחינה ההיסטורית וראים את יסודה של "אירופה" בקשרותיו של קרל הגדול. פולמוס גדור ניטש סביבה השאלת מה היה הגורם שהעתיקו את מרכזו הקדיב של "הצייליזציה המערבית" מימים התקינו אל תוך "אירופה". גם שם הואר אירופאים" מופיע לראשונה אחרי הקרב משנת 732 אצל קרונייאן בן המון, המכנה כך את הצבע הנלחם נגד הכרברטים המוסלמיים. אבל "אירופה" של קרל הגדול ושל הדורות אחורי, היתה, כאמור, "עולם הנזרות" (Christendom). קרל הגול היה "אביה של אירופה" כיישות היסטורית חדשה, אבל לא בימיים וגם לא אחריו, לא הייתה קיימת האידיאה של אירופה. צרייך אדרמה היסטורית, קל יותר לא רק להיאחו בתוחשה היסטורית, אלא גם להבהיר באחיזה במזרחה, כל והפוך נבאותיו של שנות התשעים כפוי שאנן נפתחה.

• • •

יש שהוא מופרך בנבאות אלו, לפחות מן הטעם הפשט, שאף לא אחד מן המתנכבים לא חזה ולא צפה קודם לכן את העתיד להתחש בטופו הזמן הקצר. היום קל ופשוט להתנבה שג'ס'סלבבקה, ואפילו רומניה, לא יימלטו מעידן התמודות. אבל איש לא הזה את הופעתו של גורצ'יז'ב ואת התמורות שהוללו על ידי מדיניות יומה ומוכנות. איש גם לא צפה את המאורעות המאורעות בחיל מכתנית גדור. גם פרשן ראו לשמו, אירופה, לא יסתפק בדריווח על המתרחש, בניסיו לברר כיצד אכן התרחשו, אלא ייסוף בעל כורחו או מרצו לחתנבו על אירופה.

אירופה כמלכה. מתוך קוסמוגרפיה, 1588

האמם יש צורך לומר שתת הג רחוב הזה של "מי הבינים והווים", או את ירכון. מן הבבואה על שקייטה של אירופה, גרוו אצלו רבים מסknות לבני. טיבה של האירופית" וכותכיה "האדרות האירופית", התקיימו ניגודים תרבותיים, ובעצם תהומות תרבותיים עומקיים? לא רק בגל הזכרון הדרית ושל היהדות, מ"אירופה" ומה"אדיה של אירופה".

אבל, מה שלא היה אפשר עד עתה, בודאי של היה אפשרי מעכשי ואילך, כשהתברר כי "אירופה" מידיו כמה אומות "גבוליות" (גרמניה, פולין) בפני הדילמה לאיזו "אירופה" זה משתיכות או צרכות להשתיך.

ההיסטוריה האירופית מתעטת במתנכבים. וזה מזכיר התנכבים על שקייטה. והמרקוב הוסיף לש'لوح אותה קיבל עירוי פוליטי דם רוחני מאייה "מורחה" בין "מערב אירופה" לבין "מורחה" ו"מורחה", שהע' מידיו כמה אומות "גבוליות" (גרמניה, פולין) בפני הדילמה לאיזו "אירופה" זה משתיכות או צרכות להשתיך.

האטופיות היישנות של אחות אירופת קמות התרבות האמריקאית. עכשו לתחיה בערך כלכלני ופוליטי עכשו לתחיה, מושיטים למשיות וקרובות יותר. בערך האוטופיה של אירופה של המאה התשעה עשרה, של אירופה שהיא "גונטרוס" פסיפס רב גוני ביחסו של "העולם המוסלמי", אלא ניגודו של

ה年由. כוה שאיננו הרת, וכתו רך גם להחפש את שורה השםוש במושג "אירופה" הח אל איטרא רוחה במאות הארבע עשרה והוחם עשרה, אבל הוא הפק למושג נפרץ ומקובל רך במאות השבע עשרה והשמונה עשרה, רק אז גם החולו להופיע המושגים "אדם אירופי" ו"תרבות אירופית". יותר מכך, רק אז קיבל המושג את המשמעות המיווחסת לו מזון מבון מאלי: "אירופה" כSAMPLE של תרבות מיוחדת, דרך חיים,

למרות ההבדלים הגדולים היחסת ביני תרבויות אירופה השונות, אירופה שמהרי אוראל עד איסלאן, מלפלנד ועד מלטה, הוכלו כל התרבות הלאו תחת הגג הרחוב של "אירופה". אירופה זו צירה עכשו, לא כניגודו של "המורחה" או "אוריניט" או "המורחה הרחוק".

אטופיות נכתבו על "השלום האירופי" ועל האחדות האירופית". מה שהיה אדריכלית מושחת, הטר לישות ממשית, בעלת דיקון אהד, מושא להזדהות אגש רחבה, אידיאל רך השפעה מוחז לתחומיו הגיאוגרפיים.

ב-1796 כתוב אדמנד ברוק: "שם אירופאי לא יכול להניז בגלות שלמה בחלק כלשהו מהליך של אירופאה" ופה" (דרביי של ברודל כי "שם תושב של ארץ ה-ים התייכון לא הרגיש ור בחלק כלשהו של העולם הדנדמה, תוכה סוף האידיאה של אירופה" הם פרפרה לא-תעצמה. לא זו בלבד ש"אירופה" לא התנוונה ולא שקעה, עכשו תגשם אותה נבאת סבליה עתיקה, ו"אירופה" התפרק להיוותת "מברכת רוח".

אבל לא רק ההיסטוריה מתחטט. גם הוו כרזון ההיסטוריה מתחטט. כיוון שהתחיות לעתיד מעוגנות בתקרים מונע העבר, נחלקים המתנכבים אים לשני מchnerות ברור: ים: הראנסים "לומדים מן העבר", שמהורי הדורות האירופיות עדיין מסתתרים כוחות שטנניים, ים, המהמנים, כדי לצאת ממההאמ, שאחרות גרמניה מרכזיה של אירופה תוגשם, או שהם לומדים שמהורי הדורות האירופיות, "בית אירופה" משותף, נחים איז'ר ור'ם העתידים בזמנם הקורא בבחשוף ציפוריים ור'ם והז'ר'ם בזמנם הקורא בבחשוף ציפוריים ור'ם מותם, סבורים ש"ארה' ופה" לדמדת את הלקה, ושתי מלחמות העולם לא היו אלא מסדרון של עולם אירופי חדש. חז' לא היו אלא שתי "טטי' וות" טרגיות מדרך המלך, ות' שהובילה את אירופה לפגתה ההישגים התדר כתויים, ועםcessיו ואילך אכן עתידה להביאה לשם.

אין צורך לומר שע' תדרה של אירופה ציריך לעמום במרבי התרעה וההיסטוריה, וזה לא רק בגל הזכרון ההיסטורי, וזה לא מושג קרייאות אצלו נבואה בנוסחה "מי הבינים והווים", או את ירכון. מן הבבואה על שקייטה של אירופה, גרוו אצלו רבים מסknות לבני. טיבה של האירופית" (עד כדי הערצת ה"לבנטיניות" אפללו). הם תעבוי אפללו את ניתקה של הלאומיות היהודית ושל היהדות, מ"אירופה" ומה"אדיה של אירופה".

אבל, מה שלא היה אפשר עד עתה, בודאי של היה אפשרי מעכשי ואילך, כשהתברר כי "אירופה" מידיו כמה אומות "גבוליות" (בריטניה, אירלנד, ות' המאוחרת מ-1973, עיבצומו של משביר הנפט שהתולוה למלחמות ים הים הים, רשות הרכירום, פרחו לא מעת נבאות באשר לעתידה של אירופה".

תבו כדי לקונו על מר גורלה של היבשת השבעה,

חרשת האונים, הרודפין רך אחר רמת החים הגבוהה. יבשת שאיברדה את כבורה העצמי והנהה למוניות מפיקות הנפט, בערך המדינות העבריות, להווריה על ברכיהם. כתבו או - גמארים הנשחים האלה השמורים בארכיוון - כי זותי נקמתם של הקולני-אליז'ים והאמפריאליז'ים. העמים המשועבדים והמנוצ'לים מן העבר הקרוב. גם דוגמאות היסטוריות לא חסרו. הנה, כך נכתב, למשל, מה שלא עלה בידי הצבאות המוסלמיים להציג בسنة 732, כסקלר מרטל בדם בפואטו התקדמת צפונה מן הפירנאים נאים, משיגים עכשו המוסלמיים בכוח הנפט והזרע בותחנות, ולא מעת גת פריך ציפין עם הפרסומות של גורצ'יז'ם. החולו בהיסוס רב, בוחרות, מחשש לא להזרנו מדי ולחדרות, ולא מעת גת פריך לכשלונו.

מלחמות העולם השניים והפיסטום לסיומה: תמה "המלחמה הקרה". סדרי אטלנט, אויל גם הסדרי רוסי היננס. עוברים לנפינו מן העולם, "אביב העמים" של 1848 שב ומפיזע, אבל אולם יולד אירופה חדשה בגרמניה והבכו את המתנכבים ואית הנבאות להמון גדור ורב. הכל יחו שטחן להחמצ' את משק כנפי היסטוריה. עננים: רוסיה וארצאות הברית: עכשו, אמרום, עתי רים לקום שני ענקים אחרים: אירופה ויפן.

• • •

אירופה זאת, שמתנכבים עליה, היא בעצמה יצור חדש למורי. שמה מופיע אומנם במיתולוגיה ובגיאוגרפיה היוונית וההלניסטית, כארצויות של יפת בן נח, אבל במרוצת ימי הביניים המושג הרוחה היה "העולם הנוצרי". זה לא כלל את כל אירופה, אבל כלל לעומת זאת אוורים שמחוץ לה, והשומות הגיאוגרפיה של המושג נותרה מעופרת. רק בשלבי ימי הביניים, כפי שמתאר את התקהיל דניס האיידיאי, 1957 (1968), החל השם "אירופה" להופיע בטקסטים שונים, ולסמל ישות גיאוגרפית-תרכובית מוגדרת, אך עדין מעופפת מאוד שחולל גבולותיה.

מן הבחינה ההיסטורית וראים את יסודה של קרל הגדול. פולמוס גדור ניטש סביבה השאלת מה היה הגורם שהעתיקו את מרכזו הקדיב של "הצייליזציה המערבית" מימים התקינו אל תוך "אירופה". גם שם הואר אירופאים" מופיע לראשונה אחרי הקרב משנת 732 אצל קרונייאן בן המון, המכנה כך את הצבע הנלחם נגד הכרברטים המוסלמיים. אבל "אירופה" של קרל הגדול ושל הדורות אחורי, היתה, כאמור, "עולם הנזרות" (Christendom). קרל הגול היה "אביה של אירופה" כיישות היסטורית חדשה, אבל לא בימיים וגם לא אחריו, לא הייתה קיימת האידיאה של אירופה. צרייך אדרמה היסטורית, קל יותר לא רק להיאחו בתוחשה היסטורית, אלא גם להבהיר באחיזה במזרחה, כל והפוך נבאותיו של שנות התשעים כפוי שאנן נפתחה.

יש שהוא מופרך בנבאות אלו, לפחות מן הטעם הפשט, שאף לא אחד מן המתנכבים לא חזה ולא צפה קודם לכן את העתיד להתחש בטופו הזמן הקצר. היום קל ופשוט להתנבה שג'ס'סלבבקה, ואפילו רומניה, לא יימלטו מעידן התמודות. אבל איש לא צפה את הופעתו של גורצ'יז'ב ואת התמורות שהוללו על ידי מדיניות יומה ומוכנות. איש גם לא צפה את המאורעות המאורעות בחיל מכתנית גדור. גם פרשן ראו לשמו, אירופה, לא יסתפק בדריווח על המתרחש, בניסיו לברר כיצד אכן התרחשו, אלא ייסוף בעל כורחו או מרצו לחתנבו על אירופה.

• • •